

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2017/2155

z dnia 22 września 2017 r.

zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) nr 149/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących pośrednich uzgodnień rozliczeniowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Pośrednie uzgodnienia rozliczeniowe nie powinny narażać kontrahentów centralnych (CCP), członków rozliczających, klientów, klientów pośrednich ani klientów pośrednich na dalszych szczeblach łańcucha rozliczeniowego na dodatkowe ryzyko kontrahenta, a aktywa i pozycje klientów pośrednich powinny być w odpowiednim stopniu objęte ochroną. Konieczne jest zatem, aby wszelkiego rodzaju pośrednie uzgodnienia rozliczeniowe spełniały minimalne warunki celem zapewnienia ich bezpieczeństwa. W tym celu na strony pośrednich uzgodnień rozliczeniowych należy nałożyć szczególne obowiązki, a uzgodnienia takie powinny być dopuszczalne jedynie wówczas, gdy spełniają warunki określone w niniejszym rozporządzeniu.
- (2) Ponieważ aktywa i pozycje kontrahenta, na rzecz którego świadczone są pośrednie usługi rozliczeniowe, powinny korzystać z ochrony o skutku równoważnym skutkowi, o którym mowa w art. 39 i 48 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, kluczowe znaczenie dla niniejszego rozporządzenia mają różne pojęcia „klienta pośredniego”, które to pojęcia należy w niniejszym rozporządzeniu zdefiniować.
- (3) Uwzględniając fakt, iż członkowie rozliczający powinni kwalifikować się jako „uczestnicy” w rozumieniu dyrektywy 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ oraz w celu zapewnienia klientom pośrednim poziomu ochrony równoważnego z ochroną gwarantowaną klientom na mocy rozporządzenia (UE) nr 648/2012, klientami świadczącymi pośrednie usługi rozliczeniowe powinny być instytucje kredytowe, firmy inwestycyjne lub podmioty z państw trzecich równoważne instytucjom kredytowym lub firmom inwestycyjnym.
- (4) Większy zakres pośrednictwa między danym CCP a klientami pośrednimi na poszczególnych poziomach wymaga dodatkowych czynności operacyjnych, dodatkowych rachunków oraz bardziej złożonych rozwiązań technicznych i procesów przetwarzania. Prowadzi to do większej złożoności pośrednich uzgodnień rozliczeniowych w porównaniu z uzgodnieniami rozliczeniowymi zawierającymi bezpośrednio z klientami. Należy zatem złagodzić skutki tego większego zakresu pośrednictwa poprzez wymogi dotyczące alternatywnej i prostszej pod względem operacyjnym struktury rachunków na potrzeby pośrednich uzgodnień rozliczeniowych niż stosowana w przypadku uzgodnień rozliczeniowych zawieranych bezpośrednio z klientami.
- (5) Uzgodnienia rozliczeniowe zawierane bezpośrednio z klientami wymagają oferowania indywidualnie wyodrębnionych rachunków. Jednakże w przypadku pośrednich uzgodnień rozliczeniowych jedynie struktura pośredniego rachunku zbiorczego brutto, obejmująca mechanizm przeniesienia depozytu zabezpieczającego, do którego uzupełnienia wezwano, oraz, jeżeli zostało to uzgodnione, nadwyżki depozytu zabezpieczającego w stosunku do depozytu zabezpieczającego, do którego uzupełnienia wezwano, od klienta pośredniego do CCP i niedopuszczająca jakiegokolwiek kompensowania pozycji różnych klientów pośrednich w ramach tego samego pośredniego rachunku zbiorczego brutto, powinna być oferowana w uzupełnieniu pośrednich rachunków zbiorczych dopuszczających takie kompensowanie. Mechanizm ten umożliwi rozróżnienie, w sposób równoważny indywidualnie wyodrębnionym rachunkom, między zabezpieczeniem i pozycjami utrzymywanymi na rachunek danego klienta pośredniego a zabezpieczeniem i pozycjami utrzymywanymi na rachunek klienta lub innych klientów pośrednich.
- (6) Ponadto nawet jeżeli aktywa i pozycje utrzymywane w strukturze rachunku zbiorczego brutto do celów pośrednich uzgodnień rozliczeniowych są stale narażone na ryzyko związane ze stratami innego klienta pośredniego – jako że te aktywa i pozycje są „wymieszane” w ramach jednego rachunku – to szybkość, z jaką te aktywa i pozycje mogą być zidentyfikowane w sytuacji, gdy jest to konieczne do ich upłynnienia w przypadku niewykonania zobowiązania, przyczynia się do zminimalizowania potencjalnych strat.

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych (Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45).

- (7) Mechanizm ten umożliwia zarazem znaczne uproszczenie struktury rachunku, co zmniejsza koszty i złożoność w porównaniu z indywidualnie wyodrębnionymi rachunkami, a jednocześnie pozwala na rozróżnienie zabezpieczenia i pozycji poszczególnych klientów pośrednich, zapewniając tym samym poziom ochrony równoważny poziomowi, jaki jest oferowany przez indywidualnie wyodrębnione rachunki. Wymóg oferowania pośrednich rachunków zbiorczych brutto nie powinien jednak wykluczać możliwości oferowania klientom pośrednim indywidualnie wyodrębnionych rachunków pośrednich w ramach uzgodnień rozliczeniowych obejmujących CCP, członka rozliczającego, klienta i jeden poziom klientów pośrednich.
- (8) Aby ułatwić dostęp do rozliczania centralnego – w drodze racjonalizacji usług rozliczeniowych i uproszczenia stosunków komercyjnych między członkami rozliczającymi, klientami i klientami pośrednimi – niektóre grupy oferują usługi rozliczeniowe przy wykorzystaniu dwóch podmiotów należących do tej samej grupy, które pośredniczą w świadczeniu tych usług. Z podobnych względów grupa, do której należy klient, niekiedy korzysta z jednego podmiotu na potrzeby przeprowadzania transakcji bezpośrednio z członkiem rozliczającym oraz z innego podmiotu w celu przeprowadzania transakcji bezpośrednio z klientem pośrednim – zazwyczaj dlatego, iż ten drugi podmiot ma siedzibę w jurysdykcji klienta pośredniego. W tych przypadkach usługi rozliczeniowe są zrationalizowane między poszczególnymi obszarami działalności gospodarczej grupy i uproszczone są również stosunki komercyjne między członkami rozliczającymi, klientami i klientami pośrednimi. Jeżeli tego rodzaju uzgodnienia spełniają określone warunki, które zapewniają, aby nie dochodziło do zwiększenia ryzyka kontrahenta i rozliczanie pośrednie korzysta z odpowiedniego poziomu ochrony, należy dopuścić ich stosowanie.
- (9) W łańcuchach rozliczania pośredniego obejmujących więcej podmiotów niż CCP, członka rozliczającego, klienta i klientów pośrednich jednego szczebla korzystanie z indywidualnie wyodrębnionych rachunków może prowadzić do nieoczekiwanych problemów technicznych związanych z koniecznością zarządzania przypadkiem ewentualnego niewykonania zobowiązania przez należącego do tego łańcucha kontrahenta lub kontrahentów oraz z koniecznością zarządzania wieloma wyodrębnionymi rachunkami indywidualnymi. Oferowanie indywidualnie wyodrębnionych rachunków w takich wydłużonych łańcuchach może wprowadzać w błąd kontrahentów, gdyż oczekują oni poziomu ochrony, jaki zazwyczaj zakłada się w przypadku takich rachunków, a który w przypadku niektórych z tych łańcuchów może być niemożliwy do osiągnięcia. Aby uniknąć ryzyk płynących z tego fałszywego założenia, w takich wydłużonych łańcuchach rozliczania pośredniego należy dopuścić stosowanie wyłącznie wyodrębnionych rachunków zbiorczych, pod warunkiem że kontrahenci dokonujący rozliczeń przy zastosowaniu tych uzgodnień są w pełni poinformowani o poziomie wyodrębnienia i o ryzykach związanych z tym rodzajem rachunków.
- (10) Aby zapewnić, by kwota depozytu zabezpieczającego, do którego uzupełnienia wezwano w ramach struktury pośredniego rachunku zbiorczego brutto była taka sama jak kwota, którą należałoby wnieść w odpowiedzi na wezwanie do uzupełnienia depozytu w przypadku stosowania indywidualnie wyodrębnionego pośredniego rachunku rozliczeniowego, CCP powinien otrzymywać informacje o pozycjach utrzymywanych na rachunek klienta pośredniego w celu obliczenia powiązanego wezwania do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego przez klienta pośredniego na podstawie pozycji poszczególnych klientów pośrednich.
- (11) Aby zapewnić równoważność z rozliczaniem klientów, członek rozliczający powinien posiadać procedury ułatwiające przeniesienie pozycji klientów pośrednich do alternatywnego klienta w następstwie niewykonania zobowiązania przez klienta świadczącego pośrednie usługi rozliczeniowe. Z tego samego względu członek rozliczający powinien również posiadać procedury na potrzeby upłynnienia pozycji i aktywów klientów pośrednich oraz przekazania przychodów z upłynnienia tym klientom pośrednim, którzy są mu znani. Jeżeli z jakiegokolwiek powodu przychody z upłynnienia nie mogą zostać przekazane bezpośrednio danym klientom pośrednim, przychody z upłynnienia powinny zostać przekazane klientowi niewykonującemu zobowiązania, na rachunek jego klientów pośrednich.
- (12) Należy ustanowić procedury umożliwiające, w przypadku niewykonania zobowiązania przez klienta, ujawnienie informacji o tożsamości klientów pośrednich oraz powiązanie przez członka rozliczającego poszczególnych aktywów i pozycji z poszczególnymi klientami pośrednimi.
- (13) Klient świadczący pośrednie usługi rozliczeniowe powinien oferować klientowi pośredniemu możliwość wyboru struktury rachunku. Nie można jednak wykluczyć, że klient pośredni nie poinformował klienta w rozsądnym terminie o dokonanym wyborze. W takim przypadku klient ten powinien mieć możliwość świadczenia pośrednich usług rozliczeniowych na rzecz tego klienta pośredniego przy wykorzystaniu dowolnej struktury rachunku, pod warunkiem że klient ten poinformuje klienta pośredniego o wykorzystywanej strukturze rachunku, ryzykach związanych z tym rachunkiem oraz jego poziomie wyodrębnienia, a także o możliwości zmiany struktury rachunku w dowolnym momencie.
- (14) Pośrednie uzgodnienia rozliczeniowe mogą prowadzić do powstania szczególnych ryzyk. Jest zatem konieczne, by wszystkie strony uczestniczące w pośrednich uzgodnieniach rozliczeniowych, w tym członkowie rozliczający i CCP, na bieżąco identyfikowały i monitorowały wszelkie istotne ryzyka wynikające z tych uzgodnień oraz zarządzały tymi ryzykami. W tym kontekście szczególnie ważna jest odpowiednia wymiana informacji między klientami i członkami rozliczającymi. Członkowie rozliczający powinni jednak zapewnić, by informacje te były wykorzystywane wyłącznie do celów zarządzania ryzykiem i uzupełniania depozytów zabezpieczających oraz by nie dochodziło do nadużywania szczególnie chronionych informacji handlowych.

- (15) Ze względów spójności oraz w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania rynków finansowych konieczne jest, aby przepisy niniejszego rozporządzenia oraz przepisy przyjęte na podstawie art. 30 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 ⁽¹⁾ były stosowane od tej samej daty.
- (16) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA).
- (17) Zgodnie z art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽²⁾ ESMA przeprowadził otwarte konsultacje publiczne dotyczące projektu regulacyjnych standardów technicznych stanowiących podstawę niniejszego rozporządzenia, przeanalizował koszty i korzyści, które mogą być z nimi związane, oraz zwrócił się o opinię na ich temat do Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych powołanej na mocy art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.
- (18) Należy zatem zmienić rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 149/2013 ⁽³⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 149/2013

W rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 149/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) »pośrednie uzgodnienia rozliczeniowe« oznaczają ogół stosunków umownych między dostawcami i odbiorcami pośrednich usług rozliczeniowych świadczonych przez klienta, klienta pośredniego lub klienta pośredniego drugiego rzędu;”;

2) w art. 1 dodaje się lit. d) i e) w brzmieniu:

„d) »klient pośredni drugiego rzędu« oznacza klienta klienta pośredniego;

e) »klient pośredni trzeciego rzędu« oznacza klienta klienta pośredniego drugiego rzędu.”;

3) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Wymogi dotyczące świadczenia pośrednich usług rozliczeniowych przez klientów

1. Klient może świadczyć pośrednie usługi rozliczeniowe na rzecz klientów pośrednich wyłącznie jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- klient jest posiadającą zezwolenie instytucją kredytową lub taką firmą inwestycyjną lub podmiotem mającym siedzibę w państwie trzecim, który byłby uznawany za instytucję kredytową lub firmę inwestycyjną, gdyby miał siedzibę w Unii;
- klient świadczy pośrednie usługi rozliczeniowe na rozsądnych warunkach komercyjnych oraz publicznie ujawnia warunki ogólne, na jakich świadczy te usługi;
- członek rozliczający zaakceptował warunki ogólne, o których mowa w lit. b) niniejszego ustępu.

2. Klient, o którym mowa w ust. 1, oraz klient pośredni zawierają, w formie pisemnej, pośrednie uzgodnienie rozliczeniowe. Pośrednie uzgodnienie rozliczeniowe obejmuje co najmniej następujące warunki umowne:

- warunki ogólne, o których mowa w ust. 1 lit. b);
- zobowiązanie klienta do honorowania wszystkich zobowiązań klienta pośredniego wobec członka rozliczającego w odniesieniu do transakcji objętych pośrednim uzgodnieniem rozliczeniowym.

Wszystkie aspekty pośredniego uzgodnienia rozliczeniowego muszą być jednoznacznie udokumentowane.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 149/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących pośrednich uzgodnień rozliczeniowych, obowiązku rozliczania, rejestru publicznego, dostępu do systemu obrotu, kontrahentów niefinansowych, technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego (Dz.U. L 52 z 23.2.2013, s. 11).

3. CCP nie może sprzeciwić się zawieraniu pośrednich uzgodnień rozliczeniowych, które są zawierane na rozsądnych warunkach komercyjnych.”;

4) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Obowiązki CCP

1. CCP otwiera i prowadzi zgodnie z wnioskiem członka rozliczającego dowolny z rachunków, o których mowa w art. 4 ust. 4.

2. CCP, który utrzymuje aktywa i pozycje wielu klientów pośrednich na rachunku, o którym mowa w art. 4 ust. 4 lit. b), prowadzi oddzielną ewidencję pozycji każdego klienta pośredniego, oblicza depozyty zabezpieczające w odniesieniu do każdego członka pośredniego oraz pobiera kwotę tych depozytów zabezpieczających na zasadzie brutto, w oparciu o informacje, o których mowa w art. 4 ust. 3.

3. CCP identyfikuje i monitoruje wszelkie istotne ryzyka wynikające ze świadczenia pośrednich usług rozliczeniowych, które mogą mieć wpływ na odporność CCP na niekorzystne zmiany na rynku, oraz zarządza tymi ryzykami.”;

5) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Obowiązki członków rozliczających

1. Członek rozliczający, który świadczy pośrednie usługi rozliczeniowe, świadczy je na rozsądnych warunkach komercyjnych oraz publicznie ujawnia warunki ogólne, na jakich świadczy te usługi.

Warunki ogólne, o których mowa w akapicie pierwszym, obejmują minimalne wymogi dotyczące zasobów finansowych i zdolności operacyjnych klientów, którzy świadczą pośrednie usługi rozliczeniowe.

2. Członek rozliczający, który świadczy pośrednie usługi rozliczeniowe, otwiera i prowadzi co najmniej następujące rachunki zgodnie z wnioskiem klienta:

a) rachunek zbiorczy z aktywami i pozycjami utrzymywanymi przez tego klienta na rachunek jego klientów pośrednich;

b) rachunek zbiorczy z aktywami i pozycjami utrzymywanymi przez tego klienta na rachunek jego klientów pośrednich, w przypadku którego członek rozliczający zapewnia, by pozycje jednego klienta pośredniego nie były kompensowane z pozycjami innego klienta pośredniego oraz by aktywa jednego klienta pośredniego nie mogły być wykorzystywane do pokrycia pozycji innego klienta pośredniego.

3. Członek rozliczający, który na rachunek wielu klientów pośrednich utrzymuje aktywa i pozycje na rachunku, o którym mowa w ust. 2 lit. b), przekazuje CCP codziennie wszystkie informacje niezbędne do tego, by CCP był w stanie określić pozycje utrzymywane na rachunek każdego klienta pośredniego. Podstawę tych informacji stanowią informacje, o których mowa w art. 5 ust. 4.

4. Członek rozliczający, który świadczy pośrednie usługi rozliczeniowe, otwiera i prowadzi u CCP co najmniej następujące rachunki zgodnie z wnioskiem klienta:

a) wyodrębniony rachunek służący wyłącznie do utrzymywania aktywów i pozycji klientów pośrednich utrzymywanych przez członka rozliczającego na rachunku, o którym mowa w ust. 2 lit. a);

b) wyodrębniony rachunek służący wyłącznie do utrzymywania aktywów i pozycji klientów pośrednich każdego klienta utrzymywanych przez członka rozliczającego na rachunku, o którym mowa w ust. 2 lit. b).

5. Członek rozliczający ustanawia procedury zarządzania przypadkiem niewykonania zobowiązania przez klienta świadczącego pośrednie usługi rozliczeniowe.

6. Członek rozliczający utrzymujący aktywa i pozycje klientów pośrednich na rachunku, o którym mowa w ust. 2 lit. a):

a) zapewnia, by procedury, o których mowa w ust. 5, umożliwiały szybkie upłynnienie tych aktywów i pozycji w następstwie niewykonania zobowiązania przez klienta, w tym upłynnienie tych aktywów i pozycji na poziomie CCP, oraz obejmowały szczegółową procedurę informowania klientów pośrednich o niewykonaniu zobowiązania przez klienta i o zakładanym okresie wymaganym do upłynnienia aktywów i pozycji tych klientów pośrednich;

- b) po zakończeniu procedury zarządzania przypadkiem niewykonania zobowiązania przez klienta szybko zwraca temu klientowi, na rachunek jego klientów pośrednich, kwotę salda należnego z tytułu upłynnienia tych aktywów i pozycji.
7. Członek rozliczający utrzymujący aktywa i pozycje klientów pośrednich na rachunku, o którym mowa w ust. 2 lit. b):
- a) uwzględni w procedurach, o których mowa w ust. 5:
- (i) kroki mające na celu przeniesienie aktywów i pozycji, które są utrzymywane przez klienta niewykonującego zobowiązania na rachunek jego klientów pośrednich, do innego klienta lub do członka rozliczającego;
 - (ii) kroki mające na celu wypłatę każdemu klientowi pośredniemu przychodów z upłynnienia aktywów i pozycji tego klienta pośredniego;
 - (iii) szczegółową procedurę informowania klientów pośrednich o niewykonaniu zobowiązania przez klienta i o zakładanym okresie wymaganym do upłynnienia aktywów i pozycji tych klientów pośrednich;
- b) zobowiązuje się umownie do uruchomienia procedur mających na celu przeniesienie aktywów i pozycji, które są utrzymywane przez klienta niewykonującego zobowiązania na rachunek jego klientów pośrednich, do innego klienta lub do członka rozliczającego wyznaczonego przez odpowiednich klientów pośrednich klienta niewykonującego zobowiązania, na wniosek tych klientów pośrednich i bez konieczności uzyskania zgody klienta niewykonującego zobowiązania. Ten inny klient lub członek rozliczający jest zobowiązany do przyjęcia tych aktywów i pozycji tylko w przypadku, gdy uprzednio zobowiązał się on do tego umownie wobec tych odpowiednich klientów pośrednich;
- c) zapewnia, by procedury, o których mowa w ust. 5, umożliwiały szybkie upłynnienie tych aktywów i pozycji w następstwie niewykonania zobowiązania przez klienta, w tych upłynnienie tych aktywów i pozycji na poziomie CCP, w przypadku gdy z jakiegokolwiek powodu przeniesienia, o którym mowa w lit. b), nie dokonano w uprzednio zdefiniowanym okresie przeniesienia wskazanym w pośrednim uzgodnieniu rozliczeniowym;
- d) zobowiązuje się umownie do uruchomienia, po upłynnieniu tych aktywów i pozycji, procedur wypłaty przychodów z upłynnienia każdemu z klientów pośrednich;
- e) jeżeli nie jest w stanie zidentyfikować klientów pośrednich lub nie jest w stanie dokonać wypłaty przychodów z upłynnienia, o której mowa w lit. d), każdemu z klientów pośrednich – szybko zwraca klientowi na rachunek klientów pośrednich kwotę salda należnego z tytułu upłynnienia tych aktywów i pozycji.
8. Członek rozliczający identyfikuje i monitoruje wszelkie istotne ryzyka wynikające ze świadczenia pośrednich usług rozliczeniowych, które mogą mieć wpływ na jego odporność na niekorzystne zmiany na rynku, oraz zarządza tymi ryzykami. Członek rozliczający ustanawia wewnętrzne procedury, aby zapewnić, by informacje, o których mowa w art. 5 ust. 8, nie mogły być wykorzystywane w celach komercyjnych.”;

6) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Obowiązki klientów

1. Klient, który świadczy pośrednie usługi rozliczeniowe, oferuje klientom pośrednim wybór co najmniej między rodzajami rachunków określonymi w art. 4 ust. 2 oraz zapewnia, aby ci klienci pośredni byli w pełni poinformowani o różnych poziomach wyodrębnienia oraz o ryzykach związanych z każdym rodzajem rachunku.
2. Klient, o którym mowa w ust. 1, przydziela jeden z rodzajów rachunków, o których mowa w art. 4 ust. 2, klientom pośrednim, którzy nie dokonali wyboru rachunku w rozsądnym terminie określonym przez klienta. Klient informuje bez zbędnej zwłoki klienta pośredniego o ryzykach związanych z przydzielonym mu rodzajem rachunku. Klient pośredni może w dowolnym momencie wybrać inny rodzaj rachunku, składając w tym celu klientowi pisemny wniosek.
3. Klient świadczący pośrednie usługi rozliczeniowe prowadzi oddzielną ewidencję i oddzielne rachunki, które umożliwiają mu odróżnienie własnych aktywów i pozycji od aktywów i pozycji utrzymywanych na rachunek jego klientów pośrednich.
4. Jeżeli aktywa i pozycje wielu klientów pośrednich są utrzymywane przez członka rozliczającego na rachunku, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. b), klient przekazuje członkowi rozliczającemu codziennie wszystkie informacje niezbędne do tego, by członek rozliczający był w stanie określić pozycje utrzymywane na rachunek każdego klienta pośredniego.
5. Klient, który świadczy pośrednie usługi rozliczeniowe, składa, zgodnie z wyborem dokonany przez jego klientów pośrednich, członkowi rozliczającemu wniosek o otwarcie i prowadzenie u CCP rachunków, o których mowa w art. 4 ust. 2.

6. Klient przekazuje swoim klientom pośrednim informacje, które są wystarczające, by umożliwić tym klientom pośrednim zidentyfikowanie CCP i członka rozliczającego wykorzystywanych do rozliczania ich pozycji.

7. Jeżeli aktywa i pozycje co najmniej jednego klienta pośredniego są utrzymywane przez członka rozliczającego na rachunku, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. b), w pośrednim uzgodnieniu rozliczeniowym ze swoimi klientami pośrednimi klient uwzględnia wszystkie warunki niezbędne do zapewnienia, by w przypadku niewykonania zobowiązania przez tego klienta członek rozliczający mógł szybko zwrócić klientom pośrednim przychody z upłynienia pozycji i aktywów utrzymywanych na rachunek tych klientów pośrednich zgodnie z art. 4 ust. 7.

8. Klient przekazuje członkowi rozliczającemu wystarczające informacje na potrzeby identyfikowania i monitorowania wszelkich istotnych ryzyk wynikających ze świadczenia pośrednich usług rozliczeniowych, które mogą mieć wpływ na odporność członka rozliczającego, oraz na potrzeby zarządzania tymi ryzykami.

9. Klient posiada mechanizmy służące zapewnieniu, by w przypadku niewykonania przez niego zobowiązania wszystkie informacje, które posiada on w odniesieniu do swoich klientów pośrednich, były niezwłocznie udostępniane członkowi rozliczającemu, w tym informacje o tożsamości klientów pośrednich, o których mowa w art. 5 ust. 4.”;

7) dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Artykuł 5a

Wymogi dotyczące świadczenia pośrednich usług rozliczeniowych przez klientów pośrednich

1. Klient pośredni może świadczyć pośrednie usługi rozliczeniowe na rzecz klienta pośredniego drugiego rzędu tylko pod warunkiem że strony pośrednich uzgodnień rozliczeniowych spełniają jeden z wymogów określonych w ust. 2 oraz pod warunkiem że spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) klient pośredni jest posiadającą zezwolenie instytucją kredytową lub taką firmą inwestycyjną lub podmiotem mającym siedzibę w państwie trzecim, który byłby uznawany za instytucję kredytową lub firmę inwestycyjną, gdyby miał siedzibę w Unii;
- b) klient pośredni oraz klient pośredni drugiego rzędu zawierają, w formie pisemnej, pośrednie uzgodnienie rozliczeniowe. Pośrednie uzgodnienie rozliczeniowe obejmuje co najmniej następujące warunki umowne:
 - (i) warunki ogólne, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b);
 - (ii) zobowiązanie klienta pośredniego do honorowania wszystkich zobowiązań klienta pośredniego drugiego rzędu wobec klienta w odniesieniu do transakcji objętych pośrednim uzgodnieniem rozliczeniowym;
- c) aktywa i pozycje klienta pośredniego drugiego rzędu są utrzymywane przez członka rozliczającego na rachunku, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. a).

Wszystkie aspekty pośredniego uzgodnienia rozliczeniowego, o którym mowa w lit. b), muszą być jednoznacznie udokumentowane.

2. Do celów ust. 1 strony pośrednich uzgodnień rozliczeniowych spełniają jeden z następujących warunków:

- a) członek rozliczający i klient wchodzi w skład tej samej grupy, ale klient pośredni nie wchodzi w skład tej grupy;
- b) klient i klient pośredni wchodzi w skład tej samej grupy, ale ani członek rozliczający, ani klient pośredni drugiego rzędu nie wchodzi w skład tej grupy.

3. W odniesieniu do pośrednich uzgodnień rozliczeniowych zawartych przez strony w sytuacji, o której mowa w ust. 2 lit. a):

- a) przepisy art. 4 ust. 1, art. 4 ust. 5, art. 4 ust. 6 i art. 4 ust. 8 stosują się do klienta w taki sposób, jakby ten klient był członkiem rozliczającym;
- b) przepisy art. 2 ust. 1 lit. b), art. 5 ust. 2, art. 5 ust. 3, art. 5 ust. 6, art. 5 ust. 8 i art. 5 ust. 9 stosują się do klienta pośredniego w taki sposób, jakby ten klient pośredni był klientem.

4. W odniesieniu do pośrednich uzgodnień rozliczeniowych zawartych przez strony w sytuacji, o której mowa w ust. 2 lit. b):

- a) przepisy art. 4 ust. 5 i art. 4 ust. 6 stosują się do klienta w taki sposób, jakby ten klient był członkiem rozliczającym;
- b) przepisy art. 2 ust. 1 lit. b), art. 5 ust. 2, art. 5 ust. 3, art. 5 ust. 6, art. 5 ust. 8 i art. 5 ust. 9 stosują się do klienta pośredniego w taki sposób, jakby ten klient pośredni był klientem.”;

8) dodaje się art. 5b w brzmieniu:

„Artykuł 5b

Wymogi dotyczące świadczenia pośrednich usług rozliczeniowych przez klientów pośrednich drugiego rzędu

1. Klient pośredni drugiego rzędu może świadczyć pośrednie usługi rozliczeniowe na rzecz klientów pośrednich trzeciego rzędu, wyłącznie jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) klient pośredni i klient pośredni drugiego rzędu są posiadającymi zezwolenie instytucjami kredytowymi lub takimiż firmami inwestycyjnymi lub podmiotami mającymi siedzibę w państwie trzecim, które uznano by za instytucje kredytowe lub firmy inwestycyjne, gdyby miały siedzibę w Unii;
- b) członek rozliczający i klient wchodzi w skład tej samej grupy, ale klient pośredni nie wchodzi w skład tej grupy;
- c) klient pośredni i klient pośredni drugiego rzędu wchodzi w skład tej samej grupy, ale klient pośredni trzeciego rzędu nie wchodzi w skład tej grupy;
- d) klient pośredni drugiego rzędu oraz klient pośredni trzeciego rzędu zawierają, w formie pisemnej, pośrednie uzgodnienie rozliczeniowe. Pośrednie uzgodnienie rozliczeniowe obejmuje co najmniej następujące warunki umowne:
 - (i) warunki ogólne, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b);
 - (ii) zobowiązanie klienta pośredniego drugiego rzędu do honorowania wszystkich zobowiązań klienta pośredniego trzeciego rzędu wobec klienta pośredniego w odniesieniu do transakcji objętych pośrednim uzgodnieniem rozliczeniowym;
- e) aktywa i pozycje klienta pośredniego trzeciego rzędu są utrzymywane przez członka rozliczającego na rachunku, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. a).

Wszystkie aspekty pośredniego uzgodnienia rozliczeniowego, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. d), muszą być jednoznacznie udokumentowane.

2. Jeżeli klienci pośredni drugiego rzędu świadczą pośrednie usługi rozliczeniowe na podstawie ust. 1:

- a) przepisy art. 4 ust. 1, art. 4 ust. 5, art. 4 ust. 6 i art. 4 ust. 8 stosują się do klienta i do klienta pośredniego w taki sposób, jakby byli oni członkami rozliczającymi;
- b) przepisy art. 2 ust. 1 lit. b), art. 5 ust. 2, art. 5 ust. 3, art. 5 ust. 6, art. 5 ust. 8 i art. 5 ust. 9 stosują się do klienta pośredniego i klienta pośredniego drugiego rzędu w taki sposób, jakby byli oni klientami.”.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 3 stycznia 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 września 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący